

Nedenstående er bragt om debatindlæg i Magisterbladet 14. februar 2020 ([link](#)):

Respekt for de innovative fødevareproducenters intellektuelle ophavsret

Af Laurids Siig Christensen, Smagen af Danmark

I Magisterbladet nr. 11, 2019, er jeg citeret for at fremhæve det problem, at innovative og forskningsaktive mindre fødevarevirksomheder har meget svært ved at få adgang til forsknings- og udviklingsmidler samt svært ved at forsvare deres intellektuelle ophavsret, når de søger samarbejde med videninstitutioner og støtte fra erhvervsfremmemidler, som netop skulle styrke innovation i virksomhederne. Herved sker en konkurrenceforvridning rettet mod ildsjæle og entreprenører, som forsøger at skabe virksomheder, der gør en forskel i fødevarerlandsabet. Specialkonsulent John Sørensen, DTU FOOD og Marianne Thellersen, koncerndirektør for innovation og entrepreneurskab på DTU polemiserer mod disse synspunkter ved at tale om universitetets pligt til at sikre, at mest mulig viden spredes og ved at advare mod små virksomheders skræk for at åbne sig over for verden. Begge tegner et meget misvisende billede af vilkårene for erhvervsfremme blandt de mest visionære og innovative blandt de mindre fødevarevirksomheder, og de cementerer derfor de problemer, som udgør en alvorlig hæmsko mod at lade 1000 blomster blomstre og udnytte det potentiale som de små innovative fødevareproducenter rummer i den nødvendige omstilling af klodens fødevareforsyning.

At viden skal deles – offentliggøres - for at sikre en samfundsmæssig udnyttelse af ny viden, kan ingen være uenig i. Men ethvert samarbejde om at skabe viden bygger på spilleregler, hvor respekten for den intellektuelle ophavsret er fundamentet. I den akademiske verden reguleres samarbejde af et omfattende regelsæt, der forsvare den enkelte medarbejders ret til at offentliggøre egne resultater og ideer, og i den kommercielle verden reguleres det ligeledes af et regelsæt, der ligger til grund for patent- og varemærkebeskyttelse - i begge tilfælde en offentliggørelse af viden. Respekt for intellektuel ophavsret er en forudsætning såvel i den akademiske som i den kommercielle verden for den frie deling af ny viden. Forbrydelser mod denne intellektuelle ret er at sammenligne med simpelt tyveri og hæmmer et samarbejde.

Et debatindlæg levner ikke mulighed for dokumentation, men lad det være slået fast: I samspillet imellem den skov af institutioner – herunder universiteter - som altovervejende ernærer sig ved offentlige midler - herunder erhvervsfremmemidler - og den innovative fødevareproducent, som investerer egne midler i forskning og udvikling for at forfølge en vision, begås grove overgreb på producentens intellektuelle ophavsret! Den påstand kan dokumenteres til overflod og er i øvrigt velkendt blandt såvel offentligt ansatte forskere og ildsjæle i de mindre virksomheder. Mere konstruktivt er det nok at drøfte en *code of conduct* for dette samarbejde fremover og en forvaltning, hvor erhvervsfremmemidler tilføres virksomhederne som så selv kan vælge samarbejdspartnere og købe de ydelser, de har brug for.